

него послѣшѣва. Отъ какъ са е бере распржснаты-ты чада Божіи свѣтъ сѣздалъ, не са е чѣло, да е на едно. И отъ тоа день са сговориша, да го убѣятъ. Я Исѣсъ не ходѣше веке ѣвно мѣждѣ Иудейскѣ вѣше близѣ: и отиде отъ тамъ въ (онжзи) страна, коато е близѣ при пѣстына-та, въ градъ, нарицаемый Вѣфрема: и тамъ прѣбываваше съсѣзъ ученицы-ты си. Я пасха-та Иудейска вѣше близѣ: и отидоха мнозина въ Иерусалимъ отъ (онжзи) страна прѣди пасха-та, да са очистятъ. И тѣрсаха Исѣса, и дѣмаха по междѣ си като стоаха въ цѣрква-та: какво ви са стрѣва, дали неще доде той на праздни-ка? Я прѣвосвѣщенники-ти и Фарисей-ти дадоха заповѣдь: ако нѣкой го усѣти гдѣ ще бѣде, да каже, за да го хванѣтъ.

Въ понедѣльникъ на с: недѣла.

Отъ Іоанна зачало 40.

Въ онова вѣмѣ прѣвосвѣщенники-ти и фарисей-ти събраха съборъ за Исѣса, и дѣмаха: какво да направимъ? зашто тоа чело-вѣкъ много чѣдеса прави. Ако го оставимъ тѣмъ; сички-ти ще повѣрватъ въ него: и ще додѣтъ Римляне-ти, и ще земѣтъ мѣсто то и народа нашъ. Я единъ нѣкой си отъ тѣхъ Каіафа, който вѣше Прѣвосвѣщенникъ прѣзъ неа година, рече имъ: вы не знайте нищо; Нитѣ смышлавате, че е по добръ намъ, да умре единъ чело-вѣкъ за сички-ты люди, нежели сичкій народъ да погибне. Я това нерече отъ себе си, но понеже вѣше Прѣвосвѣщенникъ прѣзъ неа година прѣдрече, какъ Исѣсъ ще да умрѣ за народа: И не само за народа, но и да сѣ-

бере распржснаты-ты чада Божіи свѣтъ сѣздалъ, не са е чѣло, да е на едно. И отъ тоа день са сговориша, да го убѣятъ. Я Исѣсъ не ходѣше веке ѣвно мѣждѣ Иудейскѣ вѣше близѣ: и отиде отъ тамъ въ (онжзи) страна, коато е близѣ при пѣстына-та, въ градъ, нарицаемый Вѣфрема: и тамъ прѣбываваше съсѣзъ ученицы-ты си. Я пасха-та Иудейска вѣше близѣ: и отидоха мнозина въ Иерусалимъ отъ (онжзи) страна прѣди пасха-та, да са очистятъ. И тѣрсаха Исѣса, и дѣмаха по междѣ си като стоаха въ цѣрква-та: какво ви са стрѣва, дали неще доде той на праздни-ка? Я прѣвосвѣщенники-ти и Фарисей-ти дадоха заповѣдь: ако нѣкой го усѣти гдѣ ще бѣде, да каже, за да го хванѣтъ.

Въ вторникъ на с: недѣла

Отъ Іоанна зачало 42.

Въ онова вѣмѣ, сѣвѣтъ направѣха Фарисей-ти за Исѣса, и рѣкоха помѣждѣ си: видите ли че нѣма никаква полза? ето сичкій свѣтъ отива слѣдъ него. Я имаше тамъ и нѣкон еллане отъ оныа, конто вѣха отишли на поклоненіе въ праздни-ка. Тѣмъ додоха при Філіппа, който вѣше отъ Вирсаіда Галилейска, и молаха го и дѣмаха: господине! искамъ да видимъ Исѣса. Філіппъ доде та каза на Андреа: а пакъ Андрей и Філіппъ казаха на Исѣса. Исѣсъ же имъ отговори и рече: доде часъ-тъ, да са прослави сынъ чело-вѣческій. Истина истина ви дѣмамъ, ако зър-

но-то